

III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, auguszt. 1.
1869.
30. szám.

Gyüjtőknek
ÖT ELŐFIZETŐ
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat
mely Ludas Matyinak
van szánva.

Ki hitte vón'.

Ki hitte vón' hogy valaha
Vissza jöjjön az a módi —
Melyet a nemzetre akar
Tukmálni most Horvát Bódi!

Ugyan ki birt vón' képzelni
Oly eltévedt magyar embert?
Ki ismét vissza állitsa;
A Smerling és a Bachrendszert.

Ki hitte vón' hogy lehessen
Alakitani oly pártot:
Melyet Kuhn s társai Bécsből
Tánczoltassanak mint bábot?

Ki képzelt vóna magának
Oly jámbor törvényhozókat:
Kik a közösügy kedvéért
Fel adják a negyvennyólczat?

Ki hitte hogy a Deákpárt
Zsedényivel össze nőjjön?
Hogy az ország hires bölcse
Oly temérdek bakot lőjjön?

Ki hitte, vón' hogy azok, kik
Haynauval müködtenek:
Ép az igazságügyértől
Gazdag jutalmat nyerjenek?

Ki hitte, hogy Horvát urnak
Nem lesz inyére a megye,
Hengelmüllert meg Kossalkot
Fényes hivatalba tegye?

Bizony, bizony, mondhatom hogy
Gyönyörüséges egy módi,
E müvére, nagy müvére
Büszke lehet Horvát Bódi.

Az igaz ügy kortese.

EREDETI LEVELEK.

XIX.

Ides czimborám Matyi!

Na pajtás az árgyélussát annak a sok jezsuita barátnak, meg nyőstin papnak, bezzeg most olvastam rúllok megint egy takaros histórját, — hogy befalaztak egy hajadon leányzót, oszt addig vót ott a fal közt, míg meg nem őrült; — oszt hogy azir falazták be, mer hát nem nem kivánta semmi íze a gonosz íletet.

Hejj pajtás! pajtás! ette vóna meg a feki még azt is, a ki a legelső reverendát szabta — elhidd, hogy a mióta csuha van a világon, azóta van víge minden jónak; — mer hát nem kár vóna mind egy rakásra terelni ükeméket, osztán körül rakni tőzekkel, oszt rá gyútani, hadd poróbálnák meg még itt a mi szemünk láttára, hogy milyen az a purgátórium. Csak akkor jó a pap komám! mikor már nincs benne szusz. — Szabó Gallér fiskáros uramnak meg annak a másik Ráth Károlynak oda kék most menni perlekedni, nem pedig itt bántani a szeginy ártatlan embereket azér, ha igazat mond. —

Hisz a ki felmarkolta .. ha mán még a hunczutságot sem lehet kimondani, hanem csak úgy a nadrág zsebbe kell elszorongatni, — akkor inkább vesszík el a világ.

Bezzeg borsos is most az ájer a szent atyáknak, meg a szent szüz anyáknak úgy-e? hanem nem is elig ám az az idvessigre, hogy ha csak úgy szó szerint felfüggesztik osztán a gazságir a n y o m t a t ó pátert, hanem hát úgy kék mán oszt felfüggeszteni: hogy legalább másfél ölnyire esnék a talpához a főd, oszt mellé meg jobbrúl balrúl azt a sok szent a n y á c z a néném asszonyékat, — hogy hadd mennének párjával felfelé.

Hiszen egye meg a tályog azt a sok léha dologtalan fejírcselédet, ha mán ollyan erőssen paphatnék, hájszen azír ne zárkózzék be kalastromba, hanem van pelébános elég, álljík be hozzájok szakátsnénak, gazdasszonynak, úgy legalább másnak is jut valami a gonosz íletbül.

Na csak pajtás! azt mondom én, hogy füstöt neki valamennyi kalastrom van, azt a sok kanbarátot meg elkell hajtani közmunkára, tőtist csinálni, úgy is drága a napszám, vasutat meg ipítenek minden nap; vagy peig, mind sorba ki kell heréltetni, mert míg rosz indulat lessz benne csak egy mákszemnyi is — el hidd, meg rítkúl a fejír cseléd, értem a becsülleteset.

Na de pajtás! ugy bele csavarodtam a papok közzé hogy szinte magam is bakszagu vagyok tőlle. — Nem is hiszem hogy ördöggel nem álmodom az íttzaka — hanem hiszen egye meg a feki ükeméket — másrúl akarok mán beszíllni.

Hát ides jó czímborám! megint beléd veszett már a császár fiskárussa úgyi — bion látom hogy az egisz országba csak egy magad vagy hát a kitül nem fér az újmódi törviny. — a kutyafáját neki nagyon rád kapott az igazság ídes komám! hanem nem kell filni pajtás! — van neked eszed több mint ellenségeidnek — ipp azér eszi üket a feki.

Hanem ugyan hún vettítek azt az ujmódi fiskáriust, — a méket úgy hínak hogy Szabó Gallér, — hiszen pajtás a kálvinista ember eszik illyet nagy pínteken lenmagolajjal; — hanem elig is egyszer belölle egisz esztendőt által — az a ti fiskáros Szabó Gallérotok is ollyan lehet, úgyi, hogy elig egyszer belölle kóstolónak?

Bion komám sohse válogathattunk ennyit a kutyaságba mint a mostani világba, — a szeginy ordináré paraszt ember vált becsületessé, oszt az urából meg kitelik minden gonoszság — hunczutság; ezelött a pap predikálta hogy ne paráználkodj, ne ölj, ne lopj, oszt most maga cselekszi, csak azt az egyet tartja meg mindegyik pápista pap,—hogy szeresd a te felebarátodat mint magadat .. te Matyi tartsd ide csak a füledet, — igen de ha lány ám vagy menyetske. — Szerbusz Matyi — egye fel a feki, csak jó gusztussa is van a papnak.

Karakán Marci,
gulyás bojtár.

Madarászhoz.

Madarász alant szállt	Madarászból félek
Lassan és ritkán szól;	Végtére „madár" lesz ..
Egykor fentebb repült	Lépveszőre ragad ..
Hangja is vágott jól.	Szárnya, hangja elvesz.

Papirrágó.

Egy kis „Búfelejtő“ Matyi komának.

Itt van édes komám! két hordó borocska,
Mindkettő új termés, nem alávalócska.
Egyik csabdihegyi, a másik bicskei,
Mindkettő a lelket egyiránt tüzeli.

Ne fürkésszük azt most: ki adta? ki hozta?
Oly természetü, mint a magyar káposzta.
Pecsovics ha isza: halál a fejére...
A baloldalinak felpezsg tőlük vére.

S ne gondold, hogy csak a légből meritem ezt,
Jótállok érette, többször: probatum est.
Bényei Pistit is kináld meg belőle
S ijessz rá: hogy ez csak 67-es lőre!..

Tudom megátkozná a ponczius odat..
S dutyidból kilökné Bandi dárdásodat;
Pedig már Bandival te ugy összeszoktál,
Mint az asztalon a: tányér, villa, kanál.

Hogy pedig legyen, mi a gyomrot jól tartsa,
Idemellékelve van két kövér kacsa.
Jegyezzük meg jól, hogy házi s nem hirlapi,
Borkorcsolyának ez ám nem mindennapi! —

Ettől sorvadást kapna a dolegatyus!
Van-e hát kurázsi Horváth Mihály atyus?
De egész jobboldal — lenne bár akárhány —
Ettől bizonyára czigánykereket hány...

Ottan a dutyiban bu elfelejtésért,
Igyatok hát egyet a magyar hazáért!
S közbe néha-néha tartsatok stáziót,
Emlékbe forgatván a delegatiót.

Ezt a világ méltó 8-dik csudáját,
Mely kiszalja a népek vérét, zsirját...
Szabó bácsi és a peleskei koma:
Üdvözlünk mindhármon! punctum, strikla,
komma!!...

Válasz a bicskei komáknak.

A szentlélek szállott barátim belétek,
Hogy a szegény rabot el nem feledétek.
Az az igaz barát, ki bajban sem feled —
Ilyen vagy te Szente! eszem a szentedet.
Ilyen Szabó János a tisztes jó öreg,
Kiben a becsület soha meg nem törhet.
S hogy teljes legyen a honfi szent háromság:
Dani kománkat is ide sorolom hát.
Köszönöm a két kis hordó drága nedvet,
Bizony rám fér, hogy már kapjak egy kis
kedvet —
Bürök poharamat most szinig is töltöm..
Búmat s keservemet aztán nyakon öntöm.
S hallja bár száz fiskus.. isten ugy segéljen
Elkiálltom én hogy: Kossuth Lajos éljen.

Ludas Matyi.

Baranyai szikrák.

Mikor nagytiszteletü együgyü András uramat a baranyaiak megválasztották esperesnek, azt mondta rá egy élczeiről ismeretes férfiu; „No Andris! ti rajtatok is aligha be nem teljesül a példa szó — „inter vaccas, bos est abbas.“
Bizony be is teljesült a.

Közelebb Együgyü András baranya országában pap választás volt egy Tótfaluban. Épenséggel egy emberséges ember volt kándidálva, a közül kellett válogatni; hanem azért még is végig szavaztatták arra az egyre az egész publikumot.

Ilyen hivatalos eljárás csak Rátóton a kakiak, Baranyában pedig a papiak között történhetik.

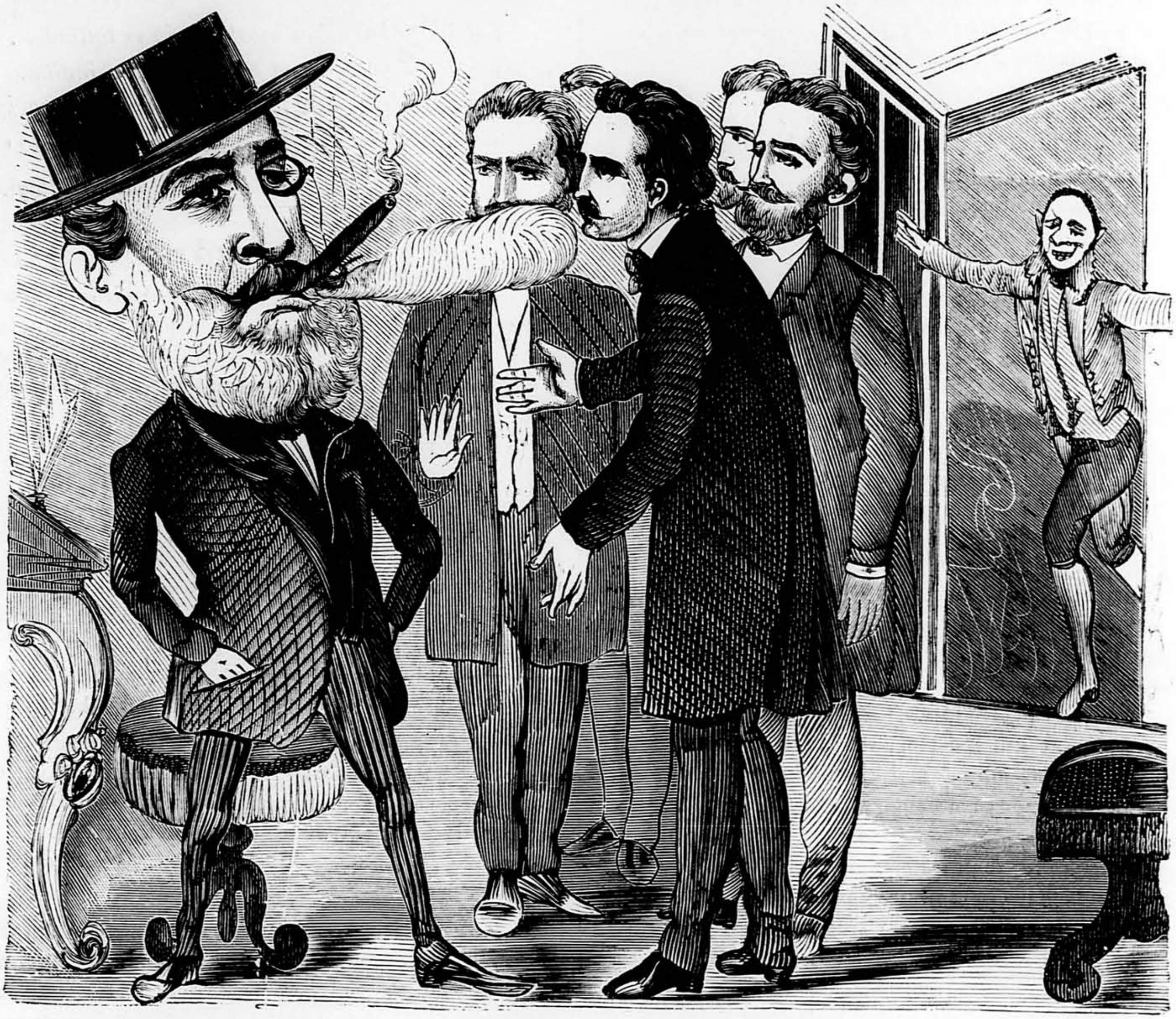
Szent Lörinczen a deákpárti hatóság egy mozgó képárusnak mindenét lefoglalta és miért? mert az áruczikkei között Kossuth képeket is talált.

Pécset bezzeg már nem foglalta le a hatóság egy másik képárus czikkeit. Nem hát? Nem ám mert ez a dolegatyusok képeit árulgatta. Maga a polgármester is bizonyosan valami szent czélra mintegy 10 ftért vásárolt az árnyképekből. A képáruló signore aztán annak örömére hogy ily jóvásárt csapott, alig vette fel a városi pénztárból az utalványozott 10 forintot, a legelső korcsmában óra hoszszat huzatta a Gotterhaltét. Mikor aztán a polgárság a botrányos mulattságot megsokalta s a zenészeket elnémitotta a kormánypárti ficzkó még meg is aprehendált és egy uj királyi biztossal fenyegetődzött.

Baranyában kezdődik már a tatárfutás — nem régiben a sásdi szolgabiró oldá meg kerekét — ki hir szerint egy fiut agyon botoztatott.

A szajki káplánról pedig az a hir, hogy meg nemtelenitették hivei, mert a X. parancsolat 9-ik pontját megszegve, felebarátja feleségét elközösügyezte.

Egy alkotmányos audientia hűképe



Vagy is azon érdekes jelenet, midőn Wenckheim belügyminiszter ő excellentiája a pozsonyi munkások küldöttségét méltóztatott elfogadni.

Fricskák.

A vizvezetéket most csinálják a képviselők házában. No kell is valóban, mert sok jobboldali képmutató fráter van ám ott, kiket el kellene végképen áztatni mint a kendert, s különösen egy némely miniszterfejének nem fog ártani majd a zuhany.

No csak előre hát a vizvezetékkel, választás előtt ugy is borvezetéket használtak többnyire ezek a jó urak!

A hódmezővásárhelyiek tiszteltetik általam Szilágyi Virgilt, s arra kérik hogy rukkoljon elő már kineveztetésével, mert hát igen szeretnének más képviselőt választani.

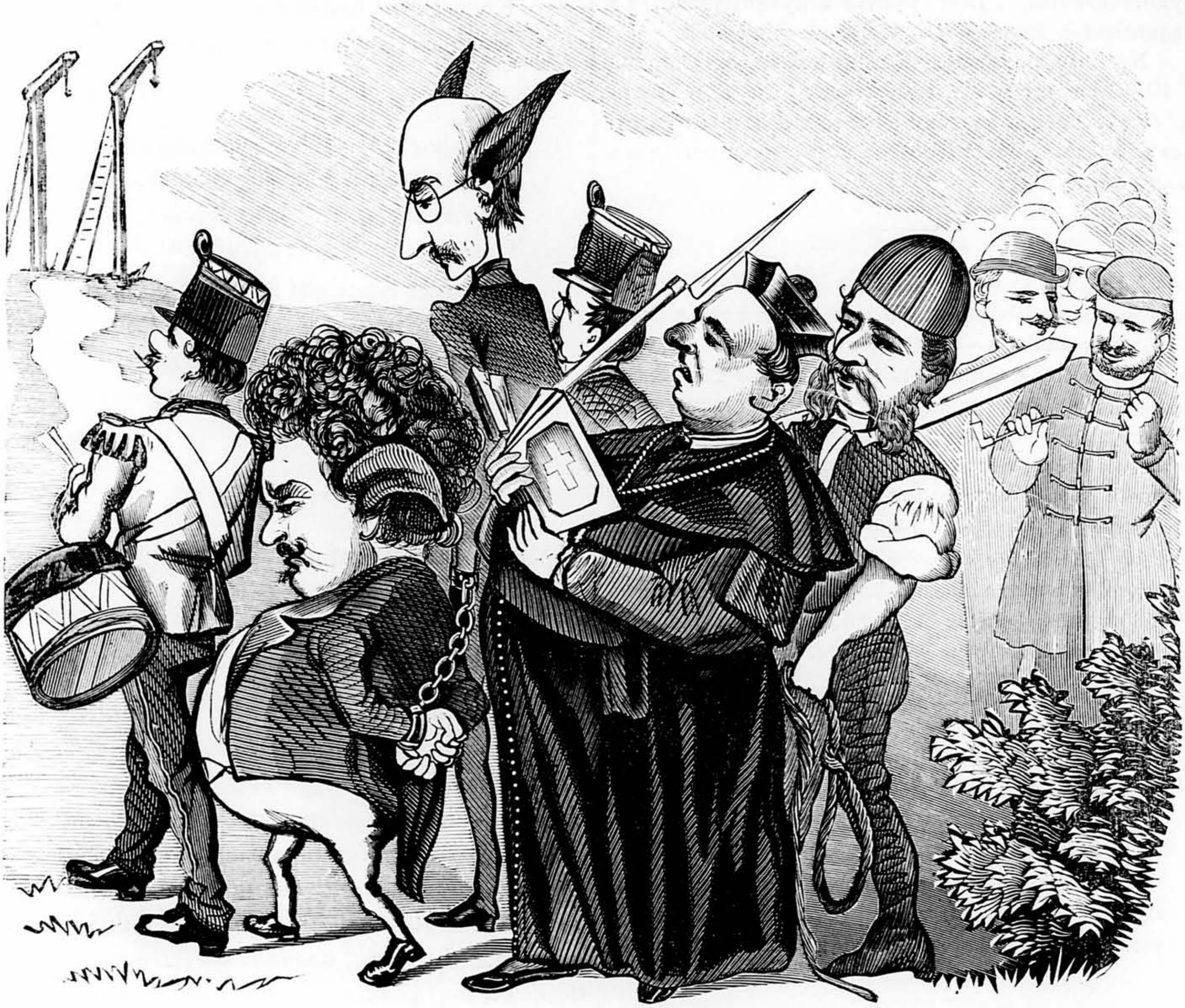
Nagytudományu és a mély álmu Kemény Zsigónak ugyan csak tudtára adta a tisztelt publikum a közelebbi prenumeratióval, hogy tanulja meg már ezen deák verset:

„. . . . . edisti satis atque bibisti
Tempus abire ad est.“

Az Esti Lapu azt irja közelebbi számában, hogy ez a Ludas Matyi csak piszok gyüjtemény.

Igaz biz az Pálfi koma! a kendtek által csinált piszkosságokat szokta Ludas Matyi rakásra gyüjteni, de csak azért, hogy megmosdassuk aztán kendteket a mint dukál.

Junctim.



Ludas Matyi is ohajtja a junctimot, hanem csak is ily alakban.

Milyen kancsal ez az igazság istennője?

A linzi püspököt, mert a törvények ellen a népet nyiltan lázzitotta s az engedelmességet megtagadta — két heti fogságra itélték, s mikor ezen tettéért bekellett volna ülni a dutyiba — megkegyelmeztek neki.

Hanem Böszörményinek egyetlen egy szóért a dutyiban kellett meghalnia!! Szegény magamnak is, két rosz viczczért, mely azért volt rosz, hogy igen csipős volt — éveken át muszáj tengődnöm a kóterban.

Nem hiába, hogy a béka is azt brekkegi hogy „U r r r a k a p a p o k."

X. községben a bába asszony meghalálozván a kupak tanács sokáig tanakodott a felett, hogy válaszszák-e a bábát vagy bevárják a magas miniszteri kinevezést?

Végre is abban állapodtak meg, hogy folyamodást irnak Horváth ő excellentiájához hogy nevezzen ki hozzájok egy jámbor érzelmes és k i p r ó b á l t bába asszonyt.

Páter Makutyi apát a római szent zsinaton javaslatot fog beadni, hogy pápa ő szentsége léptesse életbe azon régi római törvényt, hogy a gyermektelen polgárok több adót fizessenek, mint a sok gyermekü apák.

Ő — ugymond — ha ezt életbe lépteti a pápai kormány, kevesebb adót fog fizetni, mint a X-i plebánus mert ő neki csak 9 élő gyermeke van, az X-i plebánusnak pedig 13.

Lónyai ur azzal dicsekszik, hogy az ország cassája igen jól áll. Ezt el is kell hinnünk, mert az ország egykori hóhérai, nyakig usznak a nyugdijakban, s a katonatisztek fizetését is ugyan csak felemelték.

No cultuszminiszter ur! most kell kopogtatni, mig jól áll a Lónyai cassája, hadd lássuk jut-e a népnevelésre, meg a szegény lelkészek és tanitók becsületes dijazására, mert hát ezek meg a nyomoruságban usznak ám nyakig.

Ad vocem nyomoruság. Ugy látszik hogy ezt nem igen ismerik a plébánusok. Ki hitte volna hogy a czeglédi plebánusnak 8—10,000 ft évi jövedelme legyen, menyinél több a 4 református püspöknek sincs. És ez a plebánus ur ezen gyönyörü jövedelmet azzal szolgálta meg, hogy egy szegény bába asszonyt halálra korbácsolt azért: mert tévedésből egy kis gyermeket a kálomista paphoz vitt keresztelni.

Le kell a tisztelendő szent atya jövedelmét szállitani legalább is egy pár ezer forintra, m ár csak azért is, hogy ellene van a közös iskolának, ne féljenek a jó czeglédiek, még akkor is kerül Lizinak a plebánus gazdasszonyának selyem szoknyára.

A „Magyar Álom" irja hogy pápa ő szentsége gróf Cziráky János és Török János nyakába a szent Gergely rend nagy keresztjét függesztette fel, a kath. közönség nagy örömére.

Aligha nagyobb nem lenne a közönség öröme, ha ez istenfélő két férfiut valami rég megérdemlett keresztfára, magukat függesztette volna fel a szent atya.

A kutya napok elől Horváth Bódi igazságügyminiszter ur is elment az ostendei fürdőbe titkárostól együtt a nélkül, hogy nekem engedélyt adott volna a fürödhetésre.

Ezek a jó urak azt tartják, hogy minek Ludas Matyinak a fürdő, hiszen ugy sincs ö rajta még oly piszok és szenyfolt, mit lemosnia kellene.

Köszönöm a grátiát excellentiás uraim!

Apostolok oszlása napján.

„Menjetek el széles e világra
S tanitsátok az üdv tudományát, —
Atya, fiu, szent lélek nevében
Avassátok be a hit bajnokát";

Igy szólt Krisztus, — a legnagyobb ember,
S tudománya szétáradt mint tenger.
Fenségével hóditva a népet,
Boldogitva ifjat és a vénet.

* * *

„Menjetek el széles e hazába . .
S tanitsátok a közösügy tanát,
Quota, accis, deficit nevében
Csábitsátok öregét aprаját."
Igy szólt Somsich! követek elnöke
S székét hátra tolva hozzá tette:
„Borral-jobbra hajtsátok a népet
Megitatván az ifjat s a vénet."

Bögös.

Betyár folyamodás Wencheim belügyminiszterhez.

Nagyméltóságu miniszter ur! excellentiás urunk!

Miután a vármegyékbe excellentiás urunk által kinevezett királyi biztosok épen semmit sem tesznek mást, minthogy még most is azt kutatják ki a baloldali? ki a democrata? ki szavazott 48-as párti képviselőre? mint Somogyban és Hevesben; a pandurok is mind olyan málé szájuak, hogy semmi peteket sem tudnak, mihelyt valahol öszvetalálkoznak velünk, azonnal — iszkergyom — vitézül megugranak, s igy az én legényeim tökéletesen elfelejtik a zsivány tempót, ellustulnak, elpuhulnak. Nagy alázatossággal kérem excellentiádat, miutánmár most ez a hatalom — a mint a bugaczi csárdástól hallám — egészszen kegyelmességed kezeibe tétetett le az országgyülés által, legyen szives a vármegyékbe, különösen pedig a Bácskába különb embereket nevezni ki biztosokul mint gorófRádai, Rajner és Perczel Miklós ő méltóságaik.

Mély alázattal maradván Excellentiás nagy uramnak

Láttam és bizonyitom	legalázatosabb szolgája
Macsvánszki	**Póka Peti** m. k.,
privilegizált és amnestiált rabló.	kapcza betyár.

Váczi tüskék.

V.

Mi szokatlan fény dereng, e csendes odu udvarán?
Szomszédunknak háza ég e, vagy a kóterem talán?
Én miattam bárhol éghet — aggodalmam nem lehet,
Mert a státus nyolcz hónapra aszszekurált engemet;
Nincs részemről mit félteni, magam is másé vagyok,
Csak egyedül adósságom — mit a fiskus meghagyott..
Ugyanazért történhetik bár mi nagy kár vagy hiba,
Befordulok és aluszom, mélyen, mint Kemény Zsiga.
Másnap reggel tudtam meg csak: hogy nem vala semmi baj,
Ünnepély volt a kóterben, ebből eredt láng és zaj.
Szegény örök megsejdíték, hogy születés napom van..
S mivel itt bent zene mellett nem lehet vig lakoma:
Egy font vékony faggyu gyertyát darabokra elmetszve
Meggyujtának a kedvemért, mihelyt bejött az estve,
S ekként — mert az utcza felé egyetlen ablak se néz
„Ez iluminálás" által nem demonstrált e jó nép.
Hanem persze e körülmény tán eszükbe sem jutott:
Hogy e megtiszteltetést én nézhetem a kulcslyukon.
Mert az ajtóm nyolcz órakor pontosan bezáratik,
Tudtom nélkül felgyujthatják akár a fogházat is.
Most már csak még a van hátra édes Matyi barátom!
Hogy „Wertheim" lakat fityegjen a szivemen s a számon.
Bódi tudja hol jobb lenni, Váczon avagy Pesten e?
Én azt tartom Matyi pajtás: ránk nézve mind egy fene.
Hanem iszen én lehessek baloldalról a fiskus:
Meg is fogja emlegetni sok pecsovics a Krisztust.

Göcseji Gyula.

Sziporkák.

I.

Vége vagyon immár ?!! s befejezvék honni gyülésünk —
Terhes munka után édes a várt nyugalom ....
Három hónap alatt elgyöngült végre a „jobb" is,
Bár az előtt is már — a szavazásba kiállt.

II.

Künt a vidék lesi képviselőjét... mit hoza néki :
Lészen-e jobb mint volt — húsz évekkel előbb ?...
Nagy javakat viszen ő haza, mit tán hinni se mernék,
Quóta adó, stemplit... vajj mi követheti még?
Nagy jogodat, mit birtokolál Árpád idején már...
Másnak adá kegyesen — Áment mondva reá!

Ciconia.

Somogyi adomák.

Látja a jobboldali kortes, a mint szegényesen kenyerezett a Körmendi párt az éj átvirasztása után, gunyosan igy szólitja meg a falatozókat:

„Még ugyan sovány kosztot adnak a ti uraitok hé, nézzétek csak a mi pártunk, (már t. i. a Zichy Antal pártja) hogy eszik iszik ott a korcsmában .... jöjjenek atyafiak mi hozzánk, lesz ott birkapörkölt meg bor annyi, a menyi belé fér kendtekbe."

— Köszönjük szépen a meghivást — monda egy falatozó baloldali — nem fogadhatjuk el, mert hát minket már Kossuth egész életünkre ellátott kenyérrel.

Egy jobboldali pöfeszkedő birtokos mindenképen igyekezett capacitálni egyik baloldali helységet, hogy álljon a Zichy pártra .. de sehogy sem érhetett czélt. — Végre aztán kérdé a választóktól:

„De hát mért szavaznak kendtek épen Körmendire, kiről annyi roszat beszélnek."

— Jaj kérem, mi az elvre, nem az emberre szavazunk — felelék a polgárok, s aztán rákezdték ezen dalt, mely Somogyban oly ismeretes mint a Miatyánk:

„Elkészült már Szigetvárig a vasut,
Megjön azon Mednyánszky s megjő Kossuth!
Készen van a háromszinü lobogó ..
Szaladj német! mert szük lesz a bugyogó."

Szeretet adományok nyilvános nyugtája.

Boldogult Böszörményi László siremlékére.
A békés roszerdei olvasó kör 1 ft, Madarász Sándor szürszabó mester Turkeviből 50 kr., összvesen 1 ft 50 kr.

Göcsei Horváth Gyula családja részére.
Csegezy János Offenbányáról 1 ft.
Ez összvegeket illető helyeikre átszolgáltatt a m.
Pest, julius 30. 1869.

Mészáros Károly.

Szeretet-fillér.

600 ft. pénzbirságom fedezéséhez Madarász Sándor szücsmester ur Turkeviből 1 fttal járult, — mely szives adományért öszinte köszönetemet fejezem ki.

Mészáros Károly.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.



Mihály: Hát szomszéd! mit tudni már a dolegatyusokról?

Iczik: Hát khedves Mihály lében nagyun meggyölt a bajuk Khón hadügyminiszther orasággal.

Mihály: Hogy hogy szomszéd?

Iczik: Hát thodja khend a herr von Khón felsteigerulta a tiszt orak füzetését, és musthan ógy szavazzák megfele mint a parancsulath.

Mihály: Hát aztán mért kellett a katona tisztek fizetését feljebb rugtatni?

Iczik: Mert azt mondja a khüzüsminiszther, hugy nagyun drágha a thiszti roha.

Mihály: Hát mi a menkőnek járatja Kuhn uram őket olyan drága ruhában? Olcsóbb uniformisban is csakugy ki fogják ám őket porolni, mint a drágában,— csak jöjjön egy Szadova! Jobb volna bizony ha Khun gyenyerális ur a szegény közkatonák kosztját b ővittetné, mert azoknak igazán vékony a prófont, rövid a vacsora!

Ludas Matyi gyorspóstája.



K o r n i s P á l n a k P a k s r a. A kezünknél lévő nyugta szerint még julius 1-én előfizettünk az Üstökösre, megreclamálva azt kaptuk feleletül, hogy küldik rendesen.

H a s l i M ó z s i n a k: Kaptuk. Mihelyt a fogolyra s nyulra vadászni kell . . a lüttichi dupla sem marad el.

L é n e r F e r e n c z u r n a k G y ö r b e. Magunk előtt is rebus, hogy julius 23-ik éjén feladott lapunkat még azon hó julius 29-én megkapta ön. Az csak elhiheti polgártárs, hogy ennek a postai gyorsaságnak nem mi vagyunk az oka.

A z a p á c z a i b i r ó n a k é s j e g y z ő n e k. Tudtuk mi azt jól hogy a „többen" firma alatt csakis egyetlen egy ravasz róka lappang, annak szólott a leczke; ergo a kinek nem szüre . . ne vegye magára.

J u h á s z L a j o s n a k N.-V á r a d r a:
Szomjuhozám épen, midőn Endre belép . .
Palaczkokban hozva a küldemény felét.
Belőle mingyárt egy kis dáridót csapván . .
Mit iszunk már mostan Lajos neve napján?

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Bényei István**. Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly**. | Metsző: **Huszka**.

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.